

РЕШЕНИЕ

№ 736

гр. София, 10.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 27.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3524** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145, чл. 149, ал. 5 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Производството е образувано по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу Решение № Ц-12 от 26.03.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, публикувано на 26.03.2021 г. на интернет страницата на КЕВР, с което е определена, считано от 01.04.2011 г., преференциална цена в размер на 112,48 лв./МВтч, без ДДС, при средногодишна продължителност на работа 2500 часа, за изкупуване на електрическа енергия, произведена от обособена група руслови, подязовирни, деривационни, с горен или долен изравнител водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 МВ, посочена в мотивите на решението. С жалбата се излагат доводи за нищожност на обжалвания административен акт като постановен в противоречие с влязло в сила решение № 5129 от 23.07.2019 г., постановено по адм.д. № 4506/2019 г. по описа на АССГ, Трето отделение, 7 състав, потвърдено с решение № 492 от 14.01.2021 г., постановено по адм.д. № 13432/2019 г. по описа на Върховния административен съд /ВАС/. При условие на евентуалност са посочени аргументи за незаконосъобразност на обжалваното решение като постановено в противоречие с материалноправните разпоредби, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона. Иска се обжалваното решение да бъде обявено за нищожно, евентуално – да се отмени като

незаконосъобразно.

Жалбоподателят, редовно призван за съдебно заседание, се представлява от адвокат Х., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира присъждане на разноски съгласно представения в съдебно заседание списък на разноските по чл. 80 ГПК. Представя писмени бележки.

Ответникът – КЕВР, редовно призван, се представлява от юрисконсулт М. и юрисконсулт Р., които оспорват жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност и депозират писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, редовна призвана не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, Трето отделение, 60 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С решение № 5129 от 23.07.2019 г., постановено по адм.д. № 4506/2019 г. по описа на АССГ, Трето отделение, 7 състав е обявена нищожността на Решение № Ц-14 от 03.04.2019 г. на КЕВР, с което се определя считано от 01.04.2011 г. преференциална цена в размер на 112,48 лв./МВтч, без ДДС, при средногодишна продължителност на работа 2 500 часа, за изкупуване на електрическа енергия, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност под 10 MW, които са въведени в експлоатация до влизане в сила на Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата /отм./. Съдебният състав на АССГ е приел, че административният орган не е изпълнил указанията на съда, дадени с влязло в сила решение № 4039/15.06.2017 г. по адм. дело № 2596/2015 г. на АССГ, потвърдено с решение № 13785/12.11.2018 г. по адм. дело № 12851/2017 г. на ВАС. Със съдебните актове са дадени задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона – да не се прилага материално незаконосъобразния критерий, свързан с датата на въвеждане в експлоатация на водноелектрическите централи, при определянето на преференциални цени, които указания не са зачетени от административния орган при постановяване на Решение № Ц-14 от 03.04.2019 г. Първоинстанционното решение е потвърдено с решение № 492 от 14.01.2021 г., постановено по адм.д. № 13432/2019 г. по описа на ВАС. След връщане на преписката административният орган е постановил оспореното в настоящето производство Решение № Ц-12 от 26.03.2021 г.

Съдът преценява, че спорният по делото въпрос е правен и е свързан с изследване на противоречието между съдебното решение на АССГ, потвърдено от ВАС и последващия издаден административен акт.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност.

Жалбата е подадена от надлежна страна. Жалбоподателят е дружество, притежаващо и експлоатиращо водноелектрическа централа с инсталирана мощност до 10 MW. Към жалбата е представено разрешително за водоземане, издадено от директора на басейнова дирекция „Заподнобеломорски район“ към Министерство на околната

среда и водите, с което се доказва, че дружеството жалбоподател е титуляр на разрешение за водопозлване посредством ВЕЦ „Кресна“ с инсталирана мощност от 500 кВт за производство на електрическа енергия. Видно от стр. 3 от мотивите на оспореното Решение ВЕЦ „Кресна“ е една от изброените водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 МВ. В този смисъл са постановени и съдебните решения, представени от жалбоподателя за отмяна на предходните решение на Комисията, в които се приема процесуална допустимост на жалби на дружества, производители на енергия от възобновяеми енергийни източници, които притежават и експлоатират водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 МВ. Предвид изложеното съдът намира, че жалбоподателят е доказал правен интерес от оспорване, поради което жалбата е процесуално допустима.

В съдебното заседание по делото съдът остави без уважение като неоснователно искането на процесуалните представители на ответника за конституиране като заинтересовани страни на [фирма], [фирма] и Фонд „Сигурност на електроенергийната система“, тъй като административното производство е инициатирано служебно от страна на КЕВР. За изчерпателност съдът посочва, че третите лица не са били посочени от административния орган в списъка по чл. 152, ал.3 АПК. Същите нямат пряк правен интерес и не са адресати на акта. Видно от оспорения административен акт и преписката по делото, същите не са участвали като страни в административното производство.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Решение № Ц-12 от 26.03.2021 г. е постановено след връщане на преписката за ново произнасяне при съблюдаване на дадените от съда указания по тълкуването и прилагането на закона. С решение № 4039/15.06.2017 г. по адм. дело № 2596/2015 г. на АССГ, потвърдено с решение № 13785/12.11.2018 г. по адм. дело № 12851/2017 г. на ВАС, е установена материална незаконосъобразност на критерия за определяне на преференциална цена на база на въвеждането в експлоатация на ВЕЦ – „въведени в търговска експлоатация преди 19 юни 2007 г.“, „съществуващи водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 М., по смисъла на § 3, ал. 1, т. 1 от ПЗР на Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата“ и „водноелектрически централи с инсталирана мощност под 10 MW, които са въведени в експлоатация до влизане в сила на Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата“. Със съдебните мотиви по тълкуване и прилагане на закона се дават задължителни указания на административния орган да не прилага незаконосъобразния критерий. При същите фактически и правни основания и при липса на нови юридически факти, Комисията отново въвежда диференциация по отношение на ВЕЦ според това дали те са „съществуващи“ или „нови“ към момента, от който започва да тече законовият срок за задължително изкупуване на произведена електрическа енергия от възобновяеми източници. В този смисъл са и мотивите на оспорваното Решение, изложени на стр. 10 и позоваващи се на срока на експлоатация на ВЕЦ с инсталирана мощност до 10 МВ спрямо срока за задължително изкупуване от 15 години съгласно § 3 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата /ЗВАЕИБ, отм./. Обстоятелството, че административният орган е изброил водноелектрическите централи, въведени в експлоатация преди приемането на ЗВАЕИБ, в мотивите на акта

и е препратил към тях в разпоредителната му част, не променя волеизявлението, което е идентично по съдържание с предходното, обявено от съда за нищожно. Съгласно указанията на Върховния административен съд няма нормативно установен критерий при определянето на преференциални цени за обособяването на отделна група производители на електрическа енергия, формирана по времеви признак най-общо казано и всякакво перифразирание или използване на препрощаща техника не може законосъобразно да преодолее съдебните указания.

Въпреки, че в оспорвания акт административният орган се е позовал на Решение № 5129 от 23.07.2019 г. на АССГ, потвърдено с решение № 492 от 14.01.2021 г. на ВАС и на решение № 13785 от 12.11.2018 г. на ВАС, той не е изпълнил указанията на съда в противоречие с разпоредбата на чл. 177, ал. 2 от АПК. Съдебното решение обвързва страните по делото по отношение на разпоредените права, изведени от установените по делото факти, в случая по отношение на установената материалноправна незаконосъобразност на времеви критерий за определяне на преференциална цена на отделна група ВЕЦ. КЕВР е обвързана от дадените указания по прилагане и тълкуване на закона и не може да извърши никакви други действия освен разпоредените ѝ със съдебното решение, в противен случай в нарушение на свръхповелителни правни норми се стига до избягване на изпълнението на съдебното решение /така Решение № 8349/12.06.2013 г. по адм. дело № 6707/2013 г. – IV отделение/.

Определянето на преференциална цена на отделна група ВЕЦ на база на извън нормативно установен времеви критерий с оспорваното в настоящето производство решение е в противоречие с влязлото в сила съдебно решение със задължителни указания, поради което всяко действие различно от указания е нищожно според чл. 177, ал. 2 от АПК. Разпоредбата на чл. 177, ал. 2 от АПК обявява за нищожни актове и действия на административен орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда и всеки заинтересован може винаги да се позове на нищожността или да поиска от съда да я обяви. По изложените съображения Решение № Ц-12 от 26.03.2021 г. на КЕВР е издадено в противоречие с влязло в сила съдебно решение, което обуславя нищожността му на основание чл. 177, ал. 2 от АПК.

Предвид изтичането на регулаторния период преписката не следва да бъде връщана на КЕВР за ново произнасяне, тъй като регулирането на цени с обратна сила не намира опора в материалния закон. Същевременно налице са определени от КЕВР преференциални цени за изкупуване на електрическа енергия, които са влезли в сила и същите следва да бъдат прилагани по отношение на всички производители на ел. енергия съобразно категорията, в която попадат, независимо от датите на въвеждане в експлоатация на електрическите им централи, което е прието от ВАС за дискриминационен и ограничителен критерий.

При този изход на спора, въз основа на направено искане и представени доказателства за реалност на разноските, в полза на жалбоподателя на основание чл. 143, ал. 1 от АПК следва да бъдат присъдени направените по делото разноски. Същият претендира и представя доказателства за извършени разноски за държавна такса в размер на 50 лева и за адв. възнаграждение в размер на 48000 лева. Ответникът е направил възражение за прекомерност на претендирания адв. хонорар, което съдът намира за частично основателно, тъй като делото е приключило в едно съдебно заседание и не се отличава с особена правна и фактическа сложност. Същевременно настоящото

производство е трето поредно такова, което е свързано със значителни разходи за жалбоподателя и загуби, вследствие неприлагането от страна на КЕВР на указанията на ВАС в Решение № 13785/12.11.2018 г. по адм. дело № 12851/2017 г., поради което и КЕВР следва да заплати на дружеството половината от претендираната сума за адв. възнаграждение в размер 24 000 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 60 състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Решение № Ц-12 от 26.03.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е определена, считано от 01.04.2011 г., преференциална цена в размер на 112,48 лв./MWh, без ДДС, при средногодишна продължителност на работа 2500 часа, за изкупуване на електрическа енергия, произведена от обособена група руслови, подязовирни, деривационни, с горен или долен изравнител водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW, посочена в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на [фирма], вписано в Търговския регистър с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: област Б., [населено място] 2840, [улица], представлявано от управителя М. К. Б., направените по делото разноски за държавна такса в размер на 50 лева и адвокатско възнаграждение в размер на 24000 лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: